Dosarul:nr. 2r-2768/24 Judecător: Grigore Manoli
2-22153469-02-2r-24102024

D E C I Z I E

16 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul

Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Ruxanda Pulbere

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, împotriva încheierii Judecătoriei *****, prin s-a admis cererea privind excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea,

c o n s t a t ă:

La data de 19.10.2022, Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

La data de 18.09.2024, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul Ministerului Justiției a susținut cererea privind excepția de tardivitate în temeiul art. 1861 din Codul de procedură civilă, care a fost înregistrată prin intermediul Direcției generale evidență și documentare procesuale a cauzelor civile și comerciale sediul Centru cu nr. 05-3/1-17945 la data de 26.06.2023.

În conținutul cererii privind excepția de tardivitate semnată de reprezentantul Ministerului Justiției s-a menționat că prin ordonanța din 30.9.2015, semnată de procurorul în Procuratura mun. Chiținău, Oficiul Râșcani s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Gherman Ion și clasarea procesului penal.

În acest sens, se reține că reprezentantul Ministerului Justiției a făcut referire la prevederile art. 5 din Legea nr. 1545 din 25.2.1998, cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, potrivit cărora cauzele cu privire la repararea prejudiciului

material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului.

Totodată, se reține că reprezentantul Ministerului Justiției a făcut trimitere la prevederile art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25.2.1998, cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, care indică că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Astfel, la data de 19.10.2022, termenul de prescripție pentru înaintarea acțiunii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii cu siguranță era expirat.

Prin încheierea Judecătoriei *****, s-a respins cerința lui Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L de repunere în termen a acțiunii intentată la cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis excepția de tardivitate semnată de reprezentantul Ministerului Justiției înaintată în cadrul examinării cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată semnată de Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

S-a respins cererea de chemare în judecată semnată de către Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, ca fiind tardivă.

La 15 octombrie 2024, *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei *****, solicitând casarea integrală a încheierii cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, a invocat că încheierea primei instanțe este una neîntemeiată și pasibilă a fi casată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Menționează reprezentantul că, temeiul de adresare în instanță constituie anume constatarea definitivă în sensul art.467 CPP a comiterii infracțiunii de către organul de urmărire penală și procuratura prin Ordonanța de nereabilitare din 06.09.2022 emisă de procuratura Anticorupție – și aceasta constituie infracțiune în sensul art.2 din Legea 1545/1998, astfel acțiunea se încadrează în repararea obiectului ocrotit prin legea 1545/1998 și în scopul universal declarat al Legii.

Totodată, menționează recurentul că odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată de către reclamant a fost solicită și repunerea acțiunii în termen prevăzut de Legea 1545/1998 din motivul că constatările oficiale a faptului comiterii infracțiunii dosarului nr.2009990087 au putut fi constatate în mod oficial dor la data de 6 septembrie 2022 prin ordonanța de nereabilitare din 6 septembrie 2022 a procuraturii Anticorupție emisă în cauza penală

nr.20190360465, documentate suplimentar și prin procesul verbal din 04.04.2022 de constatare a dispariției documentelor din dosarul penal nr.2009990087, emis de procuratura mun.Chișinău, Oficiul Râșcani-tergiversarea fiind datorată anume carențelor organelor abilitate cu dreptul de a constata infracțiunile- și nu pot fi imputabile recurenților.

Respectiv consideră că instanța de fond neîntemeiat a respins cererea recurenților cu privire la repunerea în termen și a admis cererea pârâtului, Ministerului Justiției cu privire la ridicarea excepției de tardivitate cu respingerea acțiunii reclamantului ca fiind tardivă, temei pentru care solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei ***** cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în același complet de judecată.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum și a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod și de alte legi

Conform art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.9 alin.(1) și (2) CPC, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Potrivit art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 19.10.2022, Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

La data de 18.09.2024, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul Ministerului Justiției a susținut cererea privind excepția de tardivitate în temeiul art. 1861 din Codul de procedură civilă, care a fost înregistrată prin intermediul Direcției generale evidență și documentare procesuale a cauzelor civile și comerciale sediul Centru cu nr. 05-3/1-17945 la data de 26.06.2023.

Prin încheierea Judecătoriei *****, s-a respins cerința lui Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L de repunere în termen a acțiunii intentată la cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis excepția de tardivitate semnată de reprezentantul Ministerului Justiției înaintată în cadrul examinării cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată semnată de Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

S-a respins cererea de chemare în judecată semnată de către Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, ca fiind tardivă.

La 15 octombrie 2024, *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei *****, solicitând casarea integrală a încheierii cu remiterea cauzei la rejudecare.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluția instanței de fond, este una justă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi a normelor de drept material.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. (2) Modul de aplanare a litigiului dintre părți până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform art.186[1] alin.(1) CPC, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate.

Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Alin.(2) stabilește că excepția de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor.

Alin.(3) indică că dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

La alin.(4) instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept:

a) să respingă recursul şi să mențină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

Colegiul judiciar reține că, conform prevederilor art. 5 alin. (1), (2) din Legea nr. 1545 din 25.2.1998, cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, potrivit cărora cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. ***Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului.***

Totodată, se reține că potrivit art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25.2.1998, cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, care indică că ***dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.***

Potrivit art.395 alin.(1) din Codul civil, (1) ***Termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune.*** Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Conform art.525 Codul de Procedură penală, (1) ***Acţiunea pentru repararea prejudiciului poate fi iniţiată în termen de trei ani*** de la data apariţiei dreptului la repararea

prejudiciului conform prevederilor art.6 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

În speță, se atestă că ***prin ordonanță din 30.9.2015***, semnată de procurorul în Procuratura mun. Chiținău, Oficiul Râșcani s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Gherman Ion și clasarea procesului penal nr. 2009990087, fapt menționat în conținutul cererii de chemare în judecată de către Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L.

Prin urmare, termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă de la de 30.09.2015 din momentul luării la cunoștință cu conținutul ordonanței din 30.9.2015, semnată de procurorul în Procuratura mu. Chiținău, Oficiul Râșcani prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Gherman Ion și clasarea procesului penal, care reprezintă momentul apariției dreptului la acțiune şi s-a prescris la data de 30.09.2018.

Astfel, acțiunea în temeiul Legii 1545 a reclamantului Ion Gherman, urma a fi depusă în termenul de 3 ani, însă a fost depusă tardiv și anume peste ***7 ani și 19 zile*** de la data scoaterii acestuia de sub urmărire penală.

Drept urmare, Colegiul civil apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond cu referire la faptul că termenul de depunere a cererii de chemare în judecată a început să curgă din data 30.09.2015 și s-a prescris la data de 30.09.2018, iar acțiunea a fost depusă de reclamant la data de 19.10.2022 cu omiterea termenului de 3 ani de zile, prevăzut de art. 5 alin. (1), (2) din Legea nr. 1545 din 25.2.1998 în coroborare cu art.525 alin.(1) CPP și art. 395 alin.(1) din Codul civil.

În conformitate cu prevederile art.116 alin.(1) CPC, 1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă.

Conform art.118 alin.(1) CPC, (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest sens ținând cont că cererea de chemare a fost depusă de Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L la data de 19.10.2022, este cert că termenul de prescripție la data depunerii cererii de chemare în judecată era expirat, chiar dacă avocatul Bejenar Dumitru în interesele lui Gherman Ion a invocat că au fost întreprinse multiple acțiuni timp de 13 ani (25.3.2009 - 6.9.2022) întru recuperarea bunurilor ridicate/sechestrate/confiscate, care au aparținut persoanei juridice și persoanei fizice, dar abia după 13 ani s-a constatat definitiv pierderea lor de către organul de urmărire penală în cadrul dosarului penal nr. 2009990087.

Pe de altă parte este cert și faptul că Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L a solicitat în conținutul cererii de chemare în judecată repunerea în termen a acțiunii, ținând cont că cauza penală nr. 2009990087 a fost clasată prin ordonanța din 30.9.2015, cu scoaterea de sub urmărire penală a lui Gherman Ion, ținând cont că au trecut mai mult de 7 (șapte) ani, iar circumstanțe noi privind pierderea documentelor și bunurilor a fost posibil de obținut prin ordonanța semnată de procurorul în Procuratura Anticorupție din 6.9.2022.

Respectiv, instanța de judecată corect a constat faptul că cererea cu privire la repunere în termen a acțiunii este nejustificată și urmează a fi respinsă cu admiterea cererii pârâtului,

Ministerului Justiției cu privire la aplicarea excepției de tardivitate art.1861 CPC cu respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

Or, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și admisibile care ar confirma imposibilitatea adresării în termenul de prescripție în instanța de judecată cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Analizând rigorile legii în raport cu soluția dată de instanța de fond, Colegiul conchide că aceasta este una întemeiată în condițiile aplicării corecte a excepției de tardivitate.

În această ordine de idei, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea acesteia.

Prin urmare, nu pot fi reținute obiecțiile expuse în recurs, or acestea nu constituie temei pentru admiterea recursului și casarea încheierii instanței de fond.

Colegiul reiterează că potrivit principiului preeminenței dreptului, condiție sine qua non a unui proces echitabil în sensul art.6 al Convenție, pricinile civile se soluționează în temeiul Legii, potrivit regulilor stabilite la art.12 CPC. Or, admiterea de către instanță a altor principii de soluționare a pricinilor civile decât cele stabilite de Lege este contrară exigențelor de echitate a procesului, având drept consecință încălcarea drepturilor participanților la proces, art.art.9, 20, 22, 26 CPC.

În această ordine de idei, Colegiul notează că, instanța trebuie să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, avându-se în vedere faptul că de corectitudinea şi succesivitatea acestor acțiuni, depinde în mare măsură cum va fi asigurată persoanei interesate apărarea dreptului civil încălcat.

Instanța reține în acest sens că respectarea principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 par.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale (Roşca c. Moldovei, nr.6267/02 din 22.03.2005, par.24, f.d.28).

Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

Conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a netemeiniciei încheierii contestate, Colegiul civil, ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei *****.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gherman Ion în nume propriu și în interesele ”Penomet Grup” S.R.L împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a Republicii Moldova, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Ruxanda Pulbere